

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/330/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911203075
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7911203075.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovskej a JUDr. Andrey Mazákovskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú N. H., nar. XX.XX.B., zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, dieťaťa rodičov: N. H., nar. XX.XX.B., bývajúcej v Y. J. Y. W.. Č.. B./XX a I. H., nar. XX.XX.B., bývajúceho v N. J. S.. V.. Š. Č.. B./XX, právne zastúpeného JUDr. Petrom Szárszoiom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Michalovciach na Štefánikovej ul. č. 8, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 16P 67/2011-181 zo dňa 05.06.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Trebišov č.k. 8P 99/2006-59 zo dňa 28.03.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 CoP 187/2007-96 zo dňa 28.07.2008 tak, že zvýšil výživné pre maloletú N. zo strany otca od 28.02.2011 do 28.02.2012 na sumu 130 Eur mesačne, od 01.03.2012 do 30.11.2012 na sumu 300 Eur mesačne a od 01.12.2012 do budúca na sumu 130 Eur mesačne, ktoré otcovi uložil prispievať vždy do 15- teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Dlžné výživné za obdobie od 28.02.2011 do 05.06.2013 vo výške 2 302,43 Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 190 Eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej splátky.

V zákonom stanovenej lehote podal otec proti rozsudku odvolanie. Namietal, že náklady, ktoré vznikli v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom maloletej boli uhrádzané z kompenzačných príspevkov, ktoré poberala matka maloletej. Zastával názor, že k zmene pomerov na strane matky nedošlo, pričom sám súd konštatoval, že matka sa vydala a jej pomery sa stabilizovali. Uviedol, že sa rozviedol a finančné prostriedky, ktoré zarobil v zahraničí bude nútený použiť na vyplatenie podielu jeho bývalej manželky pri vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Zdôraznil, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach uhrádzať zvýšené výživné. Namietal, že súd prvého stupňa nevezal pri rozhodovaní do úvahy skutočnosť, že maloletej uhrádzal výživné nad súdom stanovenú sumu. Pod sp. zn. EX 474/06 bolo voči nemu vedené exekučné konanie o vymoženie bežného výživného vo výške 165,96 Eur (5 000 Sk) od 01.07.2006 a dlžného výživného. Rozsudkom Krajského súdu č.k. 7CoP 187/2007 bolo znížené výživné pre maloletú zo sumy 165,96 Eur (5 000 Sk) na sumu 99,58 Eur (3 000 Sk) od 01.04.2006, čo znamená, že maloletej prispieval na výživu vyšším výživným viac ako dva roky. Uvedenú skutočnosť potvrdila na pojednávaní uskutočnenom dňa 18.02.2013 aj matka maloletej. Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa sa k uvedenému nevyjadril, považoval napadnutý rozsudok za nedostatočne odôvodnený. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie resp. napadnutý rozsudok zmeniť a návrh matky na zvýšenie výživného zamietnuť.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca poukázala na skutočnosť, že otec sa o maloletú N. nezaujímal šesť rokov, nepodieľal sa na jej výchove a nad stanovenú sumu výživného maloletej ničím neprispel. Podotkla, že otec nerešpektoval rozhodnutie súdu o výživnom, preto bola nútená vymáhať výživné pre maloletú prostredníctvom exekútorského úradu. Uviedla, že maloletá má zvýšené odôvodnené potreby súvisiace s pribúdajúcim vekom a jej zdravotným stavom. Poukázala na to, že otec prispieva na svoje dve maloleté deti vo veku 6 a 9 rokov, ktoré má z druhého manželstva, výživným vo výške 75 Eur na každé dieťa. Uviedla, že vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva otca a jeho bývalej manželky nemá žiaden súvis s výživným pre maloletú. Otec má opätovne novú partnerku, s ktorou žije v jednej domácnosti, preto by súd mal zohľadniť aj príjem jeho novej partnerky. Uviedla, že sa zvýšili výdavky jej rodiny súvisiace s uhrádzaním nedoplatku bytovému družstvu a skutočnosťou, že jej súčasný manžel bol zaviazaný prispievať na výživu svojich maloletých detí z predchádzajúceho manželstva vyšším výživným.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s ust. § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a zodpovedá požiadavkám obsiahnutým v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd poukazuje na ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré vyžaduje, aby k zmene pôvodného rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, a teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov konania. Za zmenu, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom je potrebné považovať aj nárast odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa (oprávneného), ku ktorým môže dôjsť buď ihneď napríklad v dôsledku zhoršenia zdravotného stavu, nástupu do školy atď. alebo aj postupne v dôsledku vyššieho veku maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, v tomto prípade ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že základnými kritériami určenia rozsahu vyživovacej povinnosti sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Odôvodnenými potrebami dieťaťa nie sú len určené potreby na zabezpečenie výživy vo vlastnom zmysle slova, ale aj šatstvo, obuv, náklady na bývanie, potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rôznymi jeho záujmami a so zdravotným stavom. Ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine stanovuje, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, preto ak je životná úroveň rodičov vysoká, je v záujme dieťaťa, aby sa na tejto úrovni podieľalo a malo z nej úžitok aj v budúcnosti. Výška výživného preto môže byť v takomto prípade určená tak, aby zodpovedala aj zvýšeným potrebám dieťaťa. Komplexným porovnaním pomerov účastníkov konania v čase predchádzajúcej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu Trebišov č.k. 8P 99/2006-59 zo dňa 28.03.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 CoP 187/2007-96 zo dňa 28.07.2008) so súčasnými pomermi dospel odvolací súd k totožnému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že v danom prípade sú dané dôvody na zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom, keďže došlo k podstatnému zvýšeniu odôvodnených potrieb maloletej N.. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplynulo, že maloletá sa v roku 2011 podrobila operácií pre aneuryzmatickú kostnú cystu stavca, v dôsledku čoho bola uznaná ťažko zdravotne postihnutou osobou s odkázanosťou na individuálnu prepravu a pomoc inej fyzickej osoby pri zabezpečovaní mobility a orientácie. V dôsledku uvedeného zhoršeného zdravotného stavu maloletej vznikli matke zvýšené výdavky na liečivá, kúpeľnú liečbu a pravidelné návštevy lekárov. K zlepšeniu zdravotného stavu maloletej došlo v roku 2012, čo vyplýva z lekárskej správy zo dňa 13.02.2012, podľa ktorej už maloletá nie je považovaná za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Maloletá taktiež trpí atopickým ekzémom a alergiou a pravidelne navštevuje kardiologickú, neurologickú a endokrinologickú ambulanciu, s čím má

matky zvýšené výdavky na cestovné a lieky. Je teda nepochybné, že u maloletej došlo k podstatnému zvýšeniu odôvodnených potrieb v súvislosti s vyšším vekom, rastom, školskou dochádzkou ako aj zhoršeným zdravotným stavom. Odvolací súd preto zastáva názor, že súd prvého stupňa dôsledne vyhodnotil odôvodnené potreby maloletej a zistil okolnosti rozhodujúce pre posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov otca, keď od 28.02.2011 do 28.02.2012 určil výživné v sume 130 Eur mesačne a od 01.03.2012 do 30.11.2012 v sume 300 Eur mesačne s poukazom na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, nakoľko v uvedenom období mal otec počas misie v M. podstatne vyšší príjem. Súd prvého stupňa následne zohľadnil pokles príjmu u otca z dôvodu skončenia uvedenej misie v zahraničí, preto určil od 01.12.2012 do budúca opätovne nižšie výživné vo výške 130 Eur. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že výživné má prednosť pred inými výdavkami a plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom predstavuje v zmysle ust. § 62 Zákona o rodine ich prvoradú zákonnú povinnosť, preto je rodič povinný usmerniť svoje výdavky tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a je povinný využívať všetky svoje schopnosti a možnosti na zabezpečenie dostatočného príjmu. Odvolacia námietka otca týkajúca sa skutočnosti, že sa rozviedol a finančné prostriedky zarobené v zahraničí bude musieť použiť na vyplatenie bývalej manželky pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva, nie je preto vo vzťahu k určeniu výživného pre maloletú relevantná. Súčasne je neopodstatnená aj odvolacia námietka otca, že maloletej prispieval v rokoch 2006 - 2008 výživným nad súdom stanovenú výšku, nakoľko predmetom konania je zvýšenie výživného od roku 2011, preto súd skúma platby otca len v tomto rozhodnom období. Odvolací súd súčasne pri rozhodovaní prihliadol na skutočnosť, že otec o maloletú dlhšiu dobu neprejavoval žiaden záujem, nepodieľal sa na jej výchove, pričom s maloletou sa kontaktoval až po zistení, že maloletá má výrazne zhoršený zdravotný stav. Z vyjadrenia účastníkov konania navyše vyplýva, že v súčasnosti sa otec s maloletou kontaktuje len sporadicky, pričom matka si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu plní spontánne a uspokojuje jeho odôvodnené potreby. Vzhľadom na to, že otec v odvolaní neuviedol žiadne nové a relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o výživnom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.